

ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ
Ο.Χ.Α. ((ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ))
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΠΕΛΟΠΟΣ 7

ΑΓΕΥΣΤΟΙ ΧΡΙΣΤΟΙ

Δέν ξεύρω πῶς νά ξεκινήσω, πῶς νά διατυπώσω τή σκέψι μου. Βλέπω κάτι καί στόν ἑαυτόν μου καί σέ πολλούς ἄλλους Χριστιανούς. Ὅμιλοῦμε γιά τό Χριστό, γιά τή βασιλεία Του, γιά τά μεγαλεῖα του. Μᾶς ἀρέσουν διηγήσεις ἀσκητῶν καί μᾶς συγκινοῦν, ὅταν τίς διαβάζουμε ἤ τίς ἀκοῦμε. Ἀλλά ἐμεῖς οἱ ἴδιοι δέν γευθήκαμε τόν Χριστό, δέν γευθήκαμε τή δύναμι τῆς ἀναστάσεώς Του, ἀκόμη ἤ πλάκα τῶν παθῶν μας μᾶς πιέζει ἐπάνω μας.

Εἶναι ἀλήθεια, ἔχουμε μετανοήσει, ἔχομε ἐξομολογηθῆ, πήραμε ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ἀλλά οἱ περισσότεροι δέν γευθήκαμε τά ἀγαθὰ τῆς ἀναστημένης ζωῆς. Ἐξακολουθοῦμε νά σύρουμε πίσω μας τόν παλαιό ἑαυτό μας, ἀκόμη ἤ σάρκα μᾶς κάνει κουμάντο, ἀκόμη ὁ κόσμος φέρνει τή σφραγίδα του ἐπάνω μας. Δέν γευθήκαμε τήν ἐλευθερία πού χαρίζει ὁ ἀναστημένος Χριστός. Ἐξακολουθοῦμε νά ζοῦμε κλεισμένοι μέσα στό κλουβί τοῦ ἑαυτοῦ μας, γεμάτοι ἀπό ζήλιες, ἀπό φόβους, φόβους, διεκδικήσεις. Ποτέ μας δέν γευθήκαμε τήν ὀμορφιά, τήν ἀρχοντιά τῆ δόξα τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας.

Οἱ περισσότεροι ἐπαναπαύομεθα ἐπειδή ἐξομολογοῦμεθα καί κοινωνοῦμε τῶν ἀγχράντων μυστηρίων. Ἀπό ἐκεῖ καί πέρα ὅμως, ποιά εἶναι ἡ ζωή μας, ἡ πορεία μας σάν Χριστιανοί; Εἶσαι ἐλεύθερος ἀπό τόν ἑαυτό σου, ἀπό τά φίδια τοῦ ἐγωῖσμοῦ, τῆς φιλαυτίας ἤ ἐξακολουθεῖς νά λατρεύεις τά εἰδῶλα πού εἶχες καί πρῶτα; Τί σέ ἀπασχολεῖ; Ὁ Χριστός ἤ ὁ κόσμος; Ὁ οὐρανός ἤ ἡ γῆ; Μή ξεχνᾶς ὅτι οἱ Ἰσραηλῖται βγῆκαν ἀπό τήν Αἴγυπτο, ἀλλά ἡ Αἴγυπτος δέν βγῆκε ποτέ ἀπ' τήν καρδιά τους.

Οἱ περισσότεροι Χριστιανοί σήμερα, ἐξακολουθοῦν νά ζοῦν καί νά τρέφονται ἀπό τήν Αἴγυπτο, πού λέγεται κόσμος. Πῶς εἶναι δυνατόν νά μιλάμε γιά Χριστό, γιά Εὐαγγέλιο, ὅταν μετά

δυσκολίας λέμε καλημέρα στον διπλανό μας, όταν τό δικό μας θέλημα ἔχει τόν πρῶτο λόγο στή ζωή μας, όταν ἡ ἀγάπη μας εἶναι μοιρασμένη ἀνάμεσα στό Θεό καί στόν κόσμο. Ὄταν νομίζουμε ὅτι ἀγαποῦμε τόν Θεό, γιατί πήγαμε στήν Ἐκκλησία, γιατί λάβαμε μέρος σέ κάποια ἀγρυπνία, ὅταν οἱ σχέσεις μας μέ τούς ἄλλους ἀνθρώπους δέν εἶναι ἀγαθές, ὅταν εἴμεθα ἔτοιμοι νά κρίνουμε καί νά καταδικάσουμε τούς ἄλλους, γιά κάθε ἐνέργεια καλή ἢ κακή. Αὐτό καί μόνο φανερώνει, ὅτι δέν γευθήκαμε τόν Χριστό, ὅτι ὁ Χριστός δέν ἄγγιξε ἀκόμη τήν καρδιά μας.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ λέγει: «Εἶπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος...»(Α.Πετρ. 2,4). Τό παιδί τοῦ Θεοῦ, πού γεύτηκε καί ζῆ τόν Κύριο, εἶναι ἀπηλλαγμένο ἀπό φόβους καί ἀγωνίες. Δέν ἔχει μέσα του πικρίες, δηλητήρια, δέν ἔχει διεκδικήσεις, εἶναι ἀπελευθερωμένο ἀπ' ὅλα αὐτά, εἶναι δυνατό, χαρούμενο, εὐτυχισμένο. Ζῆ τήν ἐν Χριστῷ ἐλευθερία, πού τοῦ χαρίζει ὁ Χριστός. Ἔχει μιά λάμψη οὐράνια, γεύεται καί ἀπολαμβάνει τά ἀγαθά τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ζῆ μιά ἀναστημένη ζωή, ἀπηλλαγμένη ἀπό τή σάρκα καί τόν κόσμο. Αὕτη εἶναι ἡ καινούργια ζωή, ἡ καινή κτίσις, πού χαρίζει ὁ Χριστός σέ ὅλους ἐκείνους πού εἶναι ἔτοιμοι καί πρόθυμοι νά θυσιάσουν τόν κόσμο, νά πετάξουν τά εἰδῶλα, γιά νά ζήσουν μιά ἀναστημένη, μιά ἔνδοξη ζωή. Ἄς ζητήσουμε ἀπό τόν Κύριο νά μᾶς χαρίσῃ μιά ζωή ἀναστημένη καί ἐλεύθερη.

Π.Π.